

NOCES D'ARGENT "QUINTA 69"

Després d'una intensa investigació als arxius municipals, Josep Antoni, l'agutzil, va aconseguir una llarga llista de covarxines i convarxins de naixença i adopció que tinguessin en comú un mateix any de naixement.

La data de referència era l'any 1948 i la finalitat de la búsqueda comunicar-se amb tots ells per invitar-los a celebrar el vinticinquè aniversari de tan fabulosa cinquanta.

L'objectiu es va aconseguir. Les quintes i els quintos veterans van ser notificats. Molt pocs, per raons de treball, i sentit-ho molt, vam deixar d'assitir-hi i així el calorós sis d'agost al matí ens varem aplegar acompanyats dels respectius cónjugues a la porta del Calvari.

El panorama de la colla reunida oferia un contrast sorprenent. Per una banda donava goig contemplar les quintes, totes elles guapes, boniques, primetes, arreglades, pintadetes, fetes unes precioses fadrines per qui els anys no han passat. Del altre costat els quintos feien pena. Apareixien lletjos, gordos, panxuts, amb els cabells blancs i mig calbs, en definitiva, fets unos auelos.

Calia començar el dia amb una missa d'acció de gràcies al nostre

Quintes i Quintos 69

Quintes, Quintos i Cónjugues

Creador i en memòria de la Gulemeta (germaneta de Sara Montañés) única quinta difunt. Van oferir la cerimònia el Sr. Rector del poble Joan Molins i Mossen Carceller.

Després del ofici religiós, corpresos per la solemnitat del acte i l'emoció, eixirem molt silenciosos en direcció a la plaça. Un parell d'atrnadores traques s'encarregaren de trencar el mutisme i al moment surgiren els crits de... Quintos!! Quintos!! i els somriures a totes les cares. A les escaletes ses-

sió fotogràfica per recordatori de dia tan assenyalat i tot seguit iniciarem la jornada gastronòmica esmorçant al bar "Les Coves". En acabat, Ximo el mecànic va disposar un camió per efectuar el transport del grup al poliesportiu on arribarem no pel camí més recte, ja que es tractava sobretot de voltar i fer soroll pel poble perquè tothom s'assabentés de la nostra celebració.

Després de beure un refresc i prendre, els més acalorats, un bany, ens dirigirem a dinar al Moli.

La sobretaula fou llarga i la sessió de ball també. Manolo el Carreter i Jordi foren els encarregats de la música, sovint acompanyats de vocalistes espontanis amb escasses facultats artístiques, però molta voluntat.

Calia també sopar i fou a Casa Alicia on efectuarem l'últim àgape del dia. Per arrodonir la festa i invitats pel C.D. Vinromà, assistirem al ball de presentació de les regines i dames de les Festes '94.

Fou per tant un dia de festa rodó. Però no va ser això el més important, va ser més valuós l'estar tots units i poder reanudar lligams, que el temps havien afluixat. Ens va permetre comunicar-nos molt i sobretot obrir l'armari de la memòria.

Recordo com la volta als masos dels Quintos 69 va ser un autèntic exercici de supervivència. Es va efectuar a peu i sense dur berena. La pappusa arribaria sobre la marxa. La recepció més agraïda la tinguérem al Mas de la Llosa, on els amos i les seues nombroses filles, sense parentiu ni obligació en cap dels quintos ens vam acollir com de casa i ens cuinaren un dinar a base de conill en tomata.

Dormíem poc i als corralles. Portavem d'anima-